

ROZSZEMRAĆ (1) *vb pf*

3 pl m an praet rozszemrali.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Gryząc całkowicie zniszczyć; expirare Miech, Cn; vermiculari, verminare Cn [kogo]: Potim go [Genseryka, króla Wandalów] pan bog łędem łwim dziwno łkarał thak iż go robaci w niemoci rozłzemrali az do łmierci [scatens vermibus miserabiliter expiravit]. MiechGlab 48.

Synonim: roztoczyć.

Formacje współrdzenne cf SZEMRAĆ.

JR, MN